

[Udenrigsministeren.]

også at prøve at komme i kontakt med Latinamerika, men vanskeligheder er der mange af, både sproglige og andre.

Jeg var glad for hr. Honorés bemærkninger om afbinding — jeg skal komme ind på det senere. Hr. Lasse Budtz gav udtryk for de samme synspunkter, som regeringen havde givet udtryk for, og som hr. Honoré gav tilslutning til.

Så nævnte hr. Honoré muligheden af, at vi gav mere til IDA og mindre til UNDP. Jeg håber, at vi kan blive ved at yde en god og også stigende støtte til begge organisationer, for jeg synes, de supplerer hinanden på udmærket måde. IDA er først og fremmest en finansieringsinstitution, som giver lån på meget fordelagtige vilkår. Der forhandles netop i øjeblikket om den femte kapitaltilførsel, som skal dække perioden fra 1977 til 1980, og det er i hvert tilfælde regeringens indstilling — det er jo ikke kommet til de bevilgende myndigheder endnu — at vi skal yde et bidrag, som også i reelle midler er større end det, vi ydede ved den fjerde kapitalopfyldning.

Hvad angår UNDP, så er det jo FN-systemets organisation for faglige projekter, faglig bistand, og af de grunde, jeg har nævnt tidligere, mener jeg, det er vigtigt, at vi støtter UNDP. Der er i øvrigt også en del katastrofehjælp, der kanaliseres den vej.

Jeg kan sige med det samme som svar til en senere ordfører, der hævdede, at vores bistand til EF gik ud over vores bistand til FN, at bilaget til 5 års planen jo viser noget andet. Det viser et stærkt stigende tilskud til UNDP, planlagt — vi ved jo stadig ikke, hvad der sker, men det er altså ikke sådan, at vi har taget fra dette område.

Hr. Lasse Budtz var inde på nogle betragtninger over u-landenes udvikling i de sidste 10 år og siger, at de faktisk er blevet ringere stillet. Det er jo både rigtigt og forkert, men jeg indrømmer desværre, at det mest er rigtigt. Der er en række lande — og det tror jeg også hr. Lasse Budtz vil give mig ret i — bl. a. de råvareproducerende, der er blevet betydelig bedre stillet, men der er jo også en række lande, der er blevet ringere stillet. Hvis vi ser på udviklingen i bruttonationalproduktet for u-landene som helhed, så er den jo betydelig større end for i-landene i de senere år, næsten dobbelt så

stor, men — og det er jo dér, hvor hr. Lasse Budtz' synspunkt kommer ind — ganske vist en dobbelt så stor vækstprocent, men på et meget lavt niveau. Det vil sige, at den faktiske forskel ikke er blevet mindre; det må man uden videre indrømme.

Så rejste hr. Lasse Budtz et problem, som vældig mange andre har beskæftiget sig med her i dag, nemlig spørgsmålet om gældslettelser. Jeg håber ikke, jeg fornærmer nogen af de ærede ordførere, når jeg siger, at jeg gad vidst, om så mange af dem ville have nævnt Sverige i den sammenhæng, som de gjorde, hvis ikke der i Radioavisen i morges havde været en udtalelse fra den svenske handelsminister. Jeg kender ham udmærket, og jeg har ham lumsk mistænkt for, at han har tænkt: lad mig nu bare støde den ud til morgen, så har de godt af at bide spids på den i rigsdagen i Danmark, hvor vi måske vil sige andre ting om Sverige i dagens løb, hvad vi jo også gjorde.

Det er jo nemlig ikke noget nyt problem. Danmark har flere gange været med i gældslettellesarrangementer, f. eks. over for Indien og over for Pakistan. Vi er altså helt enige, det fremgår også af instruksen til UNCTAD-konferencen, som nogle i hvert tilfælde har haft lejlighed til at modtage, men selvfølgelig færre har haft lejlighed til rigtig at kigge igennem, at vi har en meget positiv holdning over for gældslettellesproblematikken.

Jeg er derimod ikke sikker på, at vi har det på den linje, Sverige anviser. Jeg kan ikke huske, om det var fru Kristine Heltberg, der sagde: på den måde, Sverige gør, eller noget lignende, uden at jeg skal lægge for meget ind i ordene. Der var en eller anden, der pegede på ligesom at følge den svenske vej. Dét er jeg mere usikker, for det, vi er interesseret i, er, at denne gældslettelse virkelig kommer de fattigste lande til gode, virkelig kommer de lande til gode, der har nogle virkelig alvorlige problemer på det felt. Og jo flere lande man inddrager i en meget generel ordning, jo færre penge risikerer vi at der bliver til de fattigste lande. Derfor er jeg ikke sikker på, at vi vil følge den svenske vej, som er en meget generel vej, der tager alle lande ind og sådan mere gør det over én kam. Derimod vil vi som hidtil — som der står i instruksen til UNCTAD — være meget åbne over for det fra